

[Brøndsted]

snakke om, hvilke veje vi kunne gå for at lave en form for forældreskole til forældrenes vejledning og hjælp til at indføre børn i kultur.

Til sidst vil jeg kun sige: kultur er fælles; det er måden, den formidles på, der gør, om den er tilgængelig for børn eller for voksne. Det er ikke kulturlag, det er hele formidlingsmåden, der afgør, om børn kan møde den eller ej. Jeg har oplevet for børn meget tungt og vanskeligt tilgængeligt stof blive særdeles levende, fordi det blev overdraget, mødt, fortalt på en måde, så selv det, der kaldes kedeligt i skolen, blev levende og spændende. Jeg synes ikke, at vi skal slå den form for kulturformidling ihjel, først og fremmest ved ikke at dræbe familien.

Poulsgaard (FP):

Nu ved jeg ikke, hvilke kredse hr. Waldorff færdes i, men jeg ved i hvert fald, at undertegnede færdes i alle kredse, meget i arbejderkredse. Hr. Waldorff ynder jo at kalde sit parti et arbejderparti, og jeg tror nok, at de fleste vil have sig frabedt den betegnelse, hr. Waldorff brugte her. Kernefamilien er tom, nej, kernefamilien blomstrer som aldrig nogen sinde før, men det passer ikke ind i den politiske målsætning, hr. Waldorff har. All right, det er en anden ting. Flere og flere unge mennesker gifter sig, konfirmationer blomstrer, man holder fætter- og kusinebal, og som hr. Brøndsted var inde på det, kan familien tage ud. Der er noget, der tyder på, at familien slet ikke er død, at kernefamilien heller ikke er død. Det er fuldstændig rigtigt, at vi aldrig nogen sinde – når jeg siger vi, så er det danskerne – har haft så meget fritid, som vi har i dag, hvor vi ved, at vi har alle muligheder for at komme ud og opleve sammen.

Jeg synes nok – nu da jeg er heroppe – at det var lidt sjovt at høre hr. Brøndsted tale om, at nu skulle vi til at have forældreskoler. Ja vel, hvad skal vi så have? Vi skal vel snart også gå i skole, forinden vi må få børn. Der er nogle, der siger – jeg synes absolut ikke, at man skal opmuntre de kræfter herinde – i ramme alvor: er børn forældrenes? Der er mange, der spørger, om ikke børn er samfundets. Det vil jeg godt slå en pæl igennem. Børn er først og fremmest forældrenes, så kommer samfundet i anden række.

Waldorff (VS):

Det var ikke et forsøg på at slå familien ihjel. Der er kræfter, der er stærkere end os, som sørger for, at det sker.

Problemet er selvfølgelig ikke de familier, som har overskud til at lave noget sammen med deres børn. Det er ikke noget problem, hvis forældre skulle sige: jeg har en eller anden oplevelse af, at det er meningsfyldt at bruge weekenderne og aftenerne sammen med børnene og tage steder hen, bruge de transportmuligheder, der er, som hr. Brøndsted siger, og de mange andre muligheder. Den form for kultur, som jeg anerkender som en værdifuld form for kultur, nemlig det, at man gennem en forældre-børn-kontakt prøver at give noget viden om verden og om, hvordan man oplever den, videre, er i virkeligheden den, der udruster børnene bedst til selv at benytte alle de andre kulturtilbud, der findes. Det er fuldstændig rigtigt. Men det er ikke den gruppe, der er det store problem. Det er heller ikke den familie, der er død. Det mener jeg begribeligvis ikke. Der er et andet indhold i familien, som kan bruges til noget. Det, der er problemet, er det langt overvejende flertal, hvor der ikke er overskud, hvor der ikke er tradition for de dér ting. Det klarer man altså ikke med forældreskoler, for det er i virkeligheden et klassepolitisk problem.

Hr. Poulsgaard er vældig interesseret i, hvor jeg bor, eller hvilke kredse jeg færdes i. Jeg bor på Nørrebros Runddel. Det, der er mest af omkring Nørrebros Runddel, er videoudlejningsbutikker og grillbarer og sådan nogle ting. I videoforretningerne siger de, at almindelige kunder låner 2 videofilm pr. aften og 3-4 stykker pr. weekend. Det er noget af det indhold, som bliver mere og mere dominerende i familierne, i hvert fald på Nørrebro, sikkert også masser af andre steder. Det er ikke noget, jeg vil generalisere ud fra og sige, at sådan er det bare. Det er i virkeligheden et tegn på, hvor lidt naturligt fremvoksende indhold, der er i familierne, at der kan komme et nyt kommercielt kulturtilbud som video, som fuldstændig fejrer ind over markedet; butikkerne blomstrer op overalt. Det siger noget om, hvor let det er at fortrænge det indhold, der i forvejen findes i familierne. Og så bliver det penge: du får nogle penge, og så ned på grillbaren. Børne-